

6 Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Κωνσταντινουπόλεως. Τὸν σωτήρα καὶ δεσπότην τῶν ὅλων, Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν θεραπεύοντες διὰ πάντων σπουδάσομεν, ὅσον ἐνδέχεται νοῦν καταλαμβάνειν ἀνθρώπων, μμεῖσθαι τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν. Καὶ εὐρόντες τινὰς τῇ νόσῳ καὶ μαλὰ κρατουμένους τῶν ἀσεβῶν Νεστορίου καὶ Εὐτυχοῦς τῶν ἐχθρῶν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ἀρνούμενους τὴν ἁγίαν ἐνδοξὸν ἀειπαρθένον Μαρίαν θεοτόκον εἰπεῖν κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν, ἐσπουδάσαμεν τοὺτους τὴν ὁδοῖν τῶν Χριστιανῶν 2 διδαχθῆναι πίστιν. Οἱ δὲ ἀνιάτως ἔχοντες, κρούοντες τὴν ἑαυτῶν πλάνην περιέροχονται, κατὰ μεμαθήκαμεν, τὰς τῶν ἀπλουστέρων ψυχὰς ἐκταράσσοντές τε καὶ σκανδαλιζόντες καὶ ἐναντία τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας λέγοντες. Ἀναγκαῖον τοίνυν ἐνομίσαμεν καταλῦσαι μὲν τὰς τῶν αἰρετικῶν ψευδολογίας, σαφηρῖσαι δὲ πάσιν, ὅπως δοξάζει ἡ ἁγία τοῦ θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία, κηρύττουσι δὲ οἱ ταύτης ὁσιώτατοι ἱερεῖς, οἵς καὶ ἡμεῖς ἐπόμενοι φανερὰ καθιστῶμεν τὰ περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος, οὐ καινίζοντες πίστιν, μὴ γένοιτο, ἀλλ' ἐλέγχοντες τὴν μαλὰ τῶν φρονοῦντων τὰ τῶν ἀσεβῶν αἰρετικῶν. ὅπερ καὶ ἤδη ἐν προοιμίῳς τῆς ἡμετέρας βασιλείας πράξαντες πάσι καταδήλον ἐποίησαμεν. 4 Πιστεύομεν γὰρ εἰς ἓνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα καὶ εἰς ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα, μίαν οὐσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν προσκυνῶντες, μίαν θεότητα, 5 μίαν δύναμιν, τριάδα ὁμοούσιον. Ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν ὁμολογοῦμεν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ, τὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἀληθινόν, τὸν πρὸ αἰῶνων καὶ ἀχρόνως ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, τὸν συναῖδιον τῷ πατρὶ, τὸν ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, σαρκωθῆναι ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ τῆς ἁγίας ἐνδόξου ἀειπαρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας καὶ ἐνανθρωπήσαι σταυρῶν τε ὑπομῖναι ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ταφῆναι τε καὶ ἀναστῆναι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα καὶ τὰ πάθη, ἅπερ ἐκουσίως ὑπέμεινε τὸ σαρκί, γινώσκοντες. Οὐ γὰρ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν ἐπιστάμεθα, ἀλλ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. ὡς γὰρ ἐστὶν ἐν θεότητι τέλειος, οὕτως ὁ αὐτὸς καὶ ἐν ἀνθρωπότητι τέλειος. τὴν γὰρ καθ' ὑπόστασιν ἐνωσιν δεχόμεθα καὶ ὁμολογοῦμεν. ἔμεινε γὰρ τριάς ἢ τριάς καὶ σαρκωθέντος τοῦ ἐνὸς τῆς τριάδος θεοῦ λόγον· οὔτε γὰρ τετάρτον προσώπου προσθήκαμεν ἐπιδέχεται ἡ ἁγία τριάς. Τούτων τοίνυν οὕτως ἐχόντων ἀναθεματίζομεν πάσαν αἵρεσιν, ἔξαιρέτως δὲ Νεστορίον τὸν ἀνθρωπολάτρη καὶ τοὺς τὰ

αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονούντας, τοὺς διαιροῦντας τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸν ἡμῶν καὶ μὴ ὁμολογούντας κυρίας καὶ κατὰ ἀληθειαν τὴν ἅγιαν ἐνδοξον ἀειπαρθένου Μαρίας Θεοτόκου, τουτέστι μητέρα Θεοῦ, ἀλλὰ δύο υἱοὺς λέγοντας, ἄλλον μὲν τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς Θεὸν λόγον, ἄλλον δὲ τὸν ἐκ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας, χάριτι δὲ καὶ σχέσει καὶ οἰκειώσει τῇ πρὸς τὸν Θεὸν λόγον Θεὸν αὐτὸν γεγενῆσθαι, καὶ ἀρνούμενους καὶ μὴ ὁμολογούντας τὸν δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸν ἡμῶν, τὸν σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα καὶ σταυρωθέντα ἕνα εἶναι τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίον τριάδος. οὗτος γὰρ μόνος ἐστὶν ὁ συμπροσκυνούμενος καὶ συνδοξαζόμενος 8 τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Ἀναθεματίζομεν δὲ καὶ Εὐτυχεῖα τὸν φρεναβλαβῆ καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονούντας, τοὺς φαντασίαν εἰσάγοντας ἀρνούμενους τε τὴν ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας ἀληθινὴν σάρκασιν τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τουτέστι τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ μὴ ὁμολογούντας αὐτὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν Θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ 9 τὴν ἀνθρωπότητα. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ Ἀπολλινάριον τὸν ψυχοφθόρον καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονούντας, τοὺς ἄνουν λέγοντας τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸν ἡμῶν καὶ σύγχυσιν ἤτοι φρυμὸν εἰσάγοντας εἰ ἐνανθρωπήσει τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ πάντας τοὺς τὰ αὐτῶν φρονήσαντας ἢ φρονούντας. *D. id. Mart. dn. Iustiniano pp. A. III cons. [a. 533]*

id est:

Idem A. Constantinopolitanis.

Salvatorem et dominum omnium Iesum Christum verum deum nostrum per omnia colentes studemus etiam, quatenus hoc humana mens adsequi potest, eius humilitatem imitari.

1 ¶ Cum igitur quosdam invenerimus detineri morbo atque insania impiorum Nestorii et Eutychetis inimicorum deo et sanctae catholicae atque apostolicae ecclesiae, qui sanctam gloriosam semper virginem Mariam proprie et secundum veritatem dei genetricem dicere recusant, eos quae sit recta Christianorum fides edocere festinavimus.

2 ¶ Ii vero incurabiles dissimulato errore suo circumveniunt, ut compertum habemus, simpliciorum animos et turbando et offendendo, pronuntiando etiam contraria sanctae catholicae atque apostolicae ecclesiae.

3 ¶ Quamobrem necessarium credidimus tam haeticorum mendacia dissipare quam cunctis explanare, qualiter sentiat sancta dei catholica atque apostolica ecclesia, praedicent sanctissimi eius sacerdotes, quos et ipsi secuti spem quae nobis est aperimus, non innovantes fidem (quod absit),

sed coarguentes insaniam eorum, qui cum impiis haereticis consentiunt, quod iam pridem in primordiis nostri imperii cunctis patefecimus.

4 ¶ Credimus igitur in unum deum patrem omnipotentem et in unum dominum Iesum Christum filium dei et in sanctum spiritum, unam substantiam in tribus personis adorantes, unam deitatem, unam potestatem, trinitatem consubstantialiam.

5 ¶ In ultimis autem diebus confitemur dominum nostrum Iesum Christum, unigenitum dei filium, ex vero deo deum verum, ante saecula. et sine tempore de patre natum, coaeternum patri, eum denique, ex quo omnia et per quem omnia sunt, descendisse ac caelis et incarnatum ex spiritu sancto et sancta gloriosa semper virgine et dei genetrice Maria et hominem factum esse, crucem passum pro nobis sub Pontio Pilato et sepultum esse et tertio die resurrexisse: unius eiusdemque et miracula et cruciatus quos sponte carne subiit agnoscentes.

6 ¶ Non enim alium deum verbum et alium Christum novimus, sed unum eundemque consubstantialiam patri secundum divinitatem et consubstantialiam nobis eundem secundum humanitatem. ut enim in divinitate perfectus esi, ita idem et in humanitate perfectus est. re vera enim unitatem accipimus et confitemur: trinitas enim mansit trinitas et postquam unus ex trinitate deus verbum homo factus est: neque quartae personae adiectionem recipit sancta trinitas.

7 ¶ Quae cum ita se habeant, damnamus omnem haeresim, imprimis Nestorium hominis adoratorem et eos qui eius sententiam amplexi sunt vel amplectuntur, qui dividunt unum dominum nostrum Iesum Christum filium dei et deum nostrum negantque proprie et re vera sanctam gloriosam semper virginem Mariam deiparam, id est dei matrem, sed duos filios dicunt alterum ex patre deum verbum, alterum ex sancta semper virgine et dei genetrice Maria, gratia et nexu et necessitudine, quae ei cum deo verbo est, et ipsum deum factum esse: recusantes et negantes dominum nostrum Iesum Christum filium dei et deum nostrum incarnatum et cruci adfixum unum esse sanctae et consubstantialis trinitatis, hic enim solus est coadorandus et conglorificandus patri et sancto spiritui.

8 ¶ Damnamus etiam Eutychetem mente captum eosque qui eius sententiam amplexi sunt vel amplectuntur, qui visionem inducunt negantque veram ex sancta virgine et dei genetrice Maria incarnationem domini et salvatoris nostri Iesu Christi, id est salutem nostram, neque agnoscunt eum consubstantialiam esse patri secundum divinitatem et consubstantialiam nobis secundum humanitatem.

9 ¶ Neque minus Apollinarium animae exterminatorem eosque, qui eius sententiam amplexi sunt vel amplectuntur dicentes anima carere dominum nostrum Iesum Christum filium dei et deum nostrum et confusionem seu perturbationem superducentes incarnationi unigeniti filii dei, omnesque qui eorum sententiam amplexi sunt vel amplectuntur.

D. id. Mart. dn. Iustiniano pp. A. III cons.

Idem Ephesiis, idem Caesariensibus, idem Cyzicenis, idem Amidensis, Trapezuntiis, Hierosolymitanis, Apameis, Iustinianopolitanis, Theopolitanis, Sebastenis, Tarsensibus, Ancyranis.